

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 3 februari 2005

Ö 2837-03

KLAGANDE

OE

Ombud: advokaten SS

MOTPART

Polismyndigheten i Stockholms län,

Box 9103, 126 09 HÄGERSTEN

SAKEN

Felparkeringsavgift

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätt, avd. 10, beslut den 18 juni 2003 i mål ÖÄ 2332-03

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen fastställer hovrättens avgörande.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

OE har yrkat att Högsta domstolen undanröjer betalningsansvaret för parkeringsanmärkningarna.

Polismyndigheten har bestritt ändring.

SKÄL

OE fick parkeringsanmärkningar den 7 respektive den 8 februari 2002 när hans bil med registreringsnummer XXX var boendeparkerad på en avgiftsbelagd parkeringsplats vid Tegnérlunden i Stockholm. Parkeringsanmärkningarna avsåg att bilen i strid med en lokal trafikföreskrift hade varit uppställd på en avgiftsbelagd parkeringsplats utan att giltig biljett funnits väl synlig i fordonet.

OE har hävdatt att bilen inte var uppställd i strid med gällande bestämmelser, eftersom bevis om betalning var placerat på insidan av vindrutan och väl synligt för avläsning. Månadskortet för januari var enligt OE placerat ovanför månadskortet för februari på sådant sätt att hela kortet för januari var synligt. Dessutom var hälften av månadskortet för februari 2002 synligt så att av detta framgick kortets färg, aktuell månad och bokstäverna i bilens registreringsnummer. OE har vidare gjort gällande att överträdelserna, om sådana bedöms ha ägt rum, är så obetydliga att betalningsansvaret för de meddelade parkeringsanmärkningarna skall undanröjas.

Enligt 11 § 1 mom. i de lokala trafikföreskrifterna för Stockholms stad skall par-

keringsbiljett eller annat bevis om betalning placeras på insidan av fordonets vindruta så att beviset lätt kan avläsas utifrån under hela uppställningstiden.

Av utredningen framgår att månadskortet för boendeparkering för februari 2002 har varit placerat på insidan av bilens vindruta på sådant sätt att siffrorna i bilens registreringsnummer och året för månadskortet inte har kunnat avläsas utifrån. OE har således överträtt de lokala trafikföreskrifterna för Stockholms stad.

Den som överträder föreskrifter om parkering eller stannande av fordon är enligt 1 och 2 §§ lagen (1976:206) om felparkeringsavgift skyldig att erlagga felparkeringsavgift. Enligt 5 § fjärde stycket samma lag får en parkeringsvakt låta bli att meddela parkeringsanmärkning om överträdelsen med hänsyn till omständigheterna i fallet framstår som obetydlig. I 4 kap. 6 § polisförordningen (1998:1558) regleras motsvarande möjlighet för en polisman. Någon möjlighet för en domstol att undanröja betalningsansvaret för en meddelad parkeringsanmärkning på den grunden att överträdelsen kan anses som obetydlig finns emellertid inte. En annan sak är att det av allmänna rättsgrundsatser får anses följa att en domstol – liksom även en polismyndighet – kan undanröja betalningsansvaret i vissa undantagsfall då det inte funnits faktisk möjlighet att följa parkeringsbestämmelserna eller hinder mot detta uppstått på grund av nöd eller någon jämförbar intressekollision (jfr t.ex. NJA 1975 s. 570 I-III och Jareborg, Allmän kriminalrätt, 2001, s. 254 f. och 290 ff.). Någon sådan undantagssituation är det emellertid inte fråga om i förevarande fall.

Med hänsyn till det anförda skall hovrättens avgörande fastställas.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Lennander, Victor,
Dahllöf (referent) och Virdesten
Föredragande revisionssekreterare: Börjesson